

עצות

עיקר הנסיון והצורך שמנסין את האדם, אין מנסין אותו אלא בניאוף, שהיא כלולה מהתאוות של שבעים אמות. וכשאלם בא בגלות הזה בנסיון, כל אחד לפי בחינתו, אזי הוא צריך לצעוק קולות הרבה לה' יתברך; כמו היולדת ממש, שצועקת מחמת מרירות כאב חבלי הולדה כמה וכמה קולות, שהם כלולין בשבעים קלין לפחות, כך הוא צריך לצעוק קולות הרבה לה' יתברך, עד שירחם עליו ה' יתברך, ויזכה להתגבר ולשבר התאוה הזאת, ואזי יזכה להוליד המוחין, ואז נפתחין לו סודות התורה, דמטמרי מגלין לה.
וכל אחד, כפי מה שעומד בנסיון זה ומשבר התאוה, כן זוכה להתגלות גדול בתורה ועבודה וזוכה לשבעים פנים של התורה.

תפילה

לקוטי תפילות א', ל"ו
תקנ"ג-תקנ"ד

שמע אלקים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי ה' שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני ה' קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך מבטן שאול שועתי שמעת קולי קולי שמעת, אל תעלם אזנך לרווחתי לשועתי אמרתי לה' אלי אתה האזינה ה' קול תחנוני...

רבנו של עולם, צירים אחזוני כיולדה אפעה כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך ה' כי אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו, כי מגעורינו עד היום הזה התגבר עלינו מאד על הגלות המר של כל השבעין אמות, שהם תאוותיהם ומדותיהן הרעות, ובפרט תאוה הרעה ביותר, שהוא הרע הכולל של כל השבעין אומין, שהיא תאוות המשגל אשר זאת התאוה הרעה והמרה מאד התגברה והתפשטה עלינו מאד; ואתה ידעת את כל אשר עבר עלינו על ידי זה, אם אמרתי אספרה כמו יכלו המון יריעות וכמה פעמים צעקתי אליך בכמה מיני קולות ואנחות ותפלות ותחנונים, ועדיין אין לי ישועה שלימה, הן אמת ידעתי, שעדיין לא התחלתי לצעוק כלל חלק אחד מאלף, ורובבה כראוי לי לצעוק, אך מה אעשה אבי שבשמים, כי אתה יודע שאי אפשר לי כלל לצעוק קול הראוי לי כי כל הקולות שבעולם אינם מספיקים לי לצעוק ולזעוק על צרות נפשי המרובים מאד.

ועתה אשר באתי אליך, ה' אלקי ואלקי אבותי, אלקי הראשונים והאחרונים, שתחס ותחמל עלי כגודל חסדך, ותעשה עמי כגודל נפלאותיך, ותוציאני ותצילני ותעלני מן הגלות המר הזה של שבעין אומין ותרחק ותגרש ותבטל ממני כל תאוותיהם ומדותיהם הרעות ובפרט תאוות ניאוף, תרחק ותגרש ותשבר ותבטל ממני בבטול גמור, ותאזין קולי הפגום ותקשיב שוועתי המקולקלת ותשמע צעקתי, ותחמל עלי נאחתי אשר אני נאנח ונדאכ מאד בשברון מתנים ותתן בלבי שאזעק ואצעק אליך תמיד קול גדול ולא יספך ולא אתן דמי לך עד שתענני ותחמל עלי ותושיעני ותצילני ותתן בלבי חכמה בינה ודעת דקדושה ועצה וגבורה למלחמה, באופן שאזכה לשבר ולבטל מעלי לגמרי תאוות ניאוף עם כל התאוות ומידות רעות.

מספר שיחות הר"ן
אות מ"ה

שיחות הרן

אחר לב נשבר בא שמחה, וזה סימן אם היה לו לב נשבר כשבר אחר כך לשמחה.

בשביל להרוג את אותו הבחור הנ"ל, והיה עומד במקום ההוא, דהיינו סמוך לעיר הזאת והיה מצפה עד שיגיע זמנו של זה הבחור הנ"ל שיהיה נהרג על ידו. ומחמת שאתם עיבתם אותו כנ"ל, עד שנהרג בכאן על ידי האדון הנ"ל, על ידי זה היו מוכרחים לתן להמשחית הנ"ל איש אחר במקומו, וזה ההרוג שנהרג על ידו. על כן צריכים אתם לקבל תשובה, כי על ידכם נהרג זה ההרוג, כי אתם סבתם זאת על ידי העיוב שעיבתם את הבחור פה כנ"ל.
אז נפל הרב דמדינה לפני רגלי המהרש"א ופיס אותו והתחנן לפניו שימחל לו. ובקש אותו שיתן לו תשובה.
ואמר לו המהרש"א, שתשובתך שתסלק מידך את כתר הרבנות ותהיה בעל עגלה. וקבל על עצמו כך, ונעשה בעל עגלה.
ודבר אלקינו יקום לעולם.

אוצר היראה
התבודדות, מ"א

התבודדות

ישראל, על ידי תפלתם, מעוררים רחמיו יתברך מעט מעט בכל פעם, עד שבמהרה יתעורר כביכול משנתו, בבחינת **ויקץ כישן ה'**, ויגאלנו מהרה. כי באמת אין שינה לפניו יתברך, כמו שכתוב: **הנה לא ינום ולא יישן שמר ישראל**, רק שמחמת מידת הדין, הוא יתברך כביכול כמסתיר פנים מאתנו, עד שנדמה כישן, חס ושלום.

ואנו מחוייבים להתפלל ולצעוק אליו יתברך תמיד, ולעורר רחמיו יתברך כמו שמעוררין מהשינה כביכול, בבחינת **עורה למה תישן ה'**, עד אשר על ידי רבוי התפלות יתעורר כביכול בשלמות וישוב אליו וירחמו.

ועיין עוד מענין שצריכין להתחזק להרבות בתפילה ותחנונים תמיד, אפילו כשכבר רואין צמיחת קרן ישועה [תפלה, אותיות ק"ו ק"ח ק"ט ק"י ק"א ק"ב].

עלים לתרופה
מכתב כ"ג

התחזקות

**** מכתבי ר' נתן מנמירוב צ"ל, לבני ולתלמידיו, מלאים דברי יראת שמים, התעוררות והתחזקות נפלא, הנובעים מתורת אדומ"ר רבינו נחמן מברסלב זיע"א ****
ברוך השם יום ה' עקב תקפייט.

רב שלום לאהובי בני חביבי מורנו הרב יצחק נ"י.

ינוחו ברכות על ראשך, בני חביבי, כי שמחתי בישועתך אשר בשרתני במכתבך אשר קבלתי היום, מי יתן ואזכה לשמוע תמיד בשורות טובות מאתך ומכל הנלוים אליו ומכל ישראל. והנה אתה רואה בעיניך מה נאמנו דברינו אשר דברנו הרבה בעתים הללו שצריכין **רק להמתין לישועת ה'.**

והנה אנו רואים ישועת ה' בכל יום ובכל עת. וגם בבנין הבית, אני רואה ישועת ה' בכל יום, אך אף על פי כן, צריכין להמתין תמיד בכל דבר, בכלל ובפרט, והעיקר בהישועה העקרת לזכות להתקרב לעבודתו יתברך באמת.

אף על פי שצריכין למהר להזדרז הרבה בזה, אף על פי כן, גם צריכין להמתין הרבה. וכמבואר בדברי אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה (לקוטי מוה"ר"ן ו') מאמר רבותינו זכרוננו לברכה (יומא לח: לט.) **הבא לטהר מסייעין לו אומרים לו המתן.**

והנה אנכי בעיני כבר המתנתי הרבה הרבה, ועינינו כלות כל היום, לישועתו האמתיות.

וכבר ראיתי ישועות ה' הרבה בלי שעור, אך אף על פי כן במה שעדיין לא נושעתי אני ממתין עדיין עדיין, עד ישיקף וירא ה' משמים. חזק בני וחזק וזכר היטב ואל תשכחי כל גמוליו, ולה' הישועה לעזור ולהושיע לך ישועה שלימה אמתית ונצחית, ויראו שובאינו ויבשו וכו'. דברי אביך הכותב מתוך טרדא ומצפה לישועה.

נתן מברסלב.

אני חלוש כוח וסובל מכמה מחלות, לא עליכם, וה' יתברך בעזרי ונתן ליעף כוח לעובדו בכל לבבי ובכל נפשי, שזהו כל חיותי ומגמתי כל הימים אשר אני חי.

סיפור

כוכבי אור - 1909
29 באי. 27

המהרש"א ז"ל היה רב באיזה קהילה. והיה יושב ולומד עם הישיבה שלו כל היום כולו.

והיה אז רב דמדינה באותו [האיילים] אזור שהיה המהרש"א ז"ל תחת ממשלה אותו הרב דמדינה, והיו מוכרחים כל הרבנים של הקהילות ששייכים להרב דמדינה לבוא לפני הרב דמדינה לקבל פניו ולטול ממנו רשות, כנהוג בדורות שלפנינו.

וכן היה, שבאו כל הרבנים כולם של כל הקהילות להרב דמדינה לקבל פניו. והרב המהרש"א ז"ל לא בא אליו, רק היה יושב ולומד תמיד.

ודן אותו הרב דמדינה לכף זכות, ואמר, אולי מחמת שטרוד בגרסה, על כן לא בא אל שולחן המלך. ונתיישב הרב דמדינה ונסע אצלו אל המקום אשר היה חונה שם הרב הקדוש המהרש"א ז"ל, ובא אל העיר ויחרדו כל העיר לקראתו כנהוג, ובאו כולם לקבל פניו, והרב המהרש"א ז"ל לא אבה ללכת אליו. ודנו הרב דמדינה גם כן לכף זכות, ותלה גם זאת בביטול תורה שאינו רוצה לבטל מלמודו.

ואמר הרב דמדינה: אני אלך אליו, ועמד הרב דמדינה והלך אל בית הכנסת שהיה יושב שם המהרש"א ז"ל עם תלמידיו, ובא אל הבית הכנסת. והרב המהרש"א לא זז ממקומו ולא הפסיק מלמודו, ולא נתן לו שלום כלל.

אף על פי כן דנו לכף זכות גם עכשיו, ואמר אולי גם זה מחמת שאינו רוצה לפסק פומה מגרסה.

בתוך כך בא בחור אחד יפה עינים לבית הכנסת, ומיד חרד המהרש"א לקראתו וקם מלפניו מלא קומתו וחלק לו כבוד, ודבר עמו הרבה מאד.

אז קצף הרב דמדינה מאד על המהרש"א ז"ל, וכעס עליו מאד ובה אותו, ואמר: בתחילה כשלא באתם אלי למקומי, דנתי אתכם לכף זכות. ותליתי בביטול תורה; אחר כך כשבאתי למקומכם ולא באתם אלי, דנתי אתכם גם כן לכף זכות, ותליתי גם כן בביטול תורה. אחר כך כשבאתי לבית הכנסת ולא נתתם לי שלום, דנתי גם כן לכף זכות, ותליתי גם כן בביטול תורה, שאין אתם רוצים להפסיק מן התורה כלל. עכשיו אני רואה ששקר הוא, כי הלא את הבחור כבדתם ודברתם עמו הרבה באמצע הלימוד. וכעס עליו מאד.

ואמר המהרש"א לאות ולמופת שהבחור הזה בעוד שתי שעות יהרג, ולא רצה הרב להאמין ולקח את הבחור הנ"ל והלך עמו אחת הנה ואחת הנה, ודבר עמו הרבה הרבה לבל ינחנו להתעלם מן העין עד עבר השתי שעות להכחיש דברי המהרש"א ז"ל.

ויהי מדי עברם בעיר וחלף והלך אצלם איזה אדון, והיה מושך בקנה שרפה [הבה] לפי תומו לירות איזה עוף וכיוצא כדרכם, ויך את הבחור הנ"ל ונהרג אחר שתי שעות מיד כדברי המהרש"א ז"ל, לא נפל דבר.

ורץ הרב דמדינה הנ"ל, ובא אל המהרש"א ז"ל ואמר לו המהרש"א ז"ל שבסמוך יביאו הרוג לפה. בתוך כך שהיו מדברים נשמע מיד שהביאו איזה הרוג אל העיר.

אז נתבהל הרב דמדינה הנ"ל, ושאל להמהרש"א מה זאת. אז סיפר המהרש"א וגילה לו כל הענין, היות שזה הבחור היה גלגול אחאב מלך ישראל ומחמת זה חלק לו כבוד כל כך. ומחמת שאחאב מלך ישראל נהרג היה מוכרח זה הבחור להיות נהרג גם כן. ותכף שיצא לעולם זה הבחור אזי תכף נברא משחית אחד